

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 П 035807 21 Рев
Бања Лука, 01.07.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице В.М. из Б.Л., коју заступа пуномоћник В.П., адвокат из Б.Л., против тужене Републике Српске, Министарство, коју заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужитељице против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 035807 20 Гж од 09.02.2021. године, на сједници вијећа одржаној дана 01.07.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број: 71 0 П 035807 19 П 2 од 26.08.2020. године, тужена је обавезана да тужитељици, на име накнаде нематеријалне штете по основу душевних болова због смрти блиског лица (сина јединца), исплати износ од 10.000,00 КМ, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде тј. 26.08.2020. године па исплате, као и да јој, на име накнаде материјалне штете (трошкова сахране и црнине), исплати износ од 2.500,00 КМ, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде тј. 26.08.2020. године па до исплате. Захтјев тужитељице за накнаду нематеријалне и материјалне штете, преко досуђених износа одбијен је као неоснован. Одбијен је као неоснован и захтјев тужитељице за исплату законске затезне камате на досуђене износе накнаде нематеријалне и материјалне штете за период од дана подношења тужбе до дана пресуђења. Тужена је обавезана да тужитељици на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 1.583,46 КМ, док је захтјев за накнаду трошкова поступка, преко досуђеног износа, одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 035807 20 Гж од 09.02.2021. године, жалба тужитељице је дјелимично усвојена и првостепена пресуда, у побијаном одбијајућем дијелу, преиначена тако што је тужена обавезана да тужитељици на име накнаде нематеријалне штете по основу душевних болова због смрти блиског лица, исплати износ од 12.000,00 КМ, умјесто ранијег износа од 10.000,00 КМ, те да јој на досуђени износ накнаде материјалне штете од 2.500,00 КМ, исплати законску затезну камату од дана 24.11.1998. године, као дана подношења тужбе, па до исплате. Преиначено је и рјешење о трошковима парничног поступка садржано у изреци првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужитељици на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 1.835,40 КМ, умјесто износа од 1.583,46 КМ. Жалба тужитељице, у осталом дијелу, је одбијена и првостепена пресуда, у преосталом одбијајућем дијелу, потврђена. Туженој је наложено да тужитељици на име

трошкова жалбеног поступка исплати износ од 192,00 КМ, док је захтјев тужитељице за накнаду трошкова жалбеног поступка, преко досуђеног износа, одбијен.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељица, према садржају ревизије због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда у оспореном дијелу преиначи.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Тужитељица у ревизији побија другостепену пресуду у одбијајућем дијелу одлуке о затезној камати на досуђени износ накнаде нематеријалне штете (за период од 24.11.1998. до 26.08.2020. године), док не побија одбијајући дио одлуке о накнади материјалне штете (разлика између досуђеног износа од 2.500,00 КМ и траженог износа од 3.000,00 КМ).

Ревизија није дозвољена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о споредном потраживању (камате, парнични трошкови, уговорна казна и друга споредна потраживања) ако то тражење не чини главни захтјев.

Захтјев за исплату затезна камате, у конкретном случају, јесте споредно тражење, јер се главни захтјев односио на накнаду нематеријалне и материјалне штете. Као такво условљено је предузимањем процесних радњи за остваривање главног захтјева и успјехом у спору поводом главног захтјева, па испитивање само одлуке о камати (као споредном тражењу) не може имати утицаја на одлуку о предмету због кога се води спор. Стога се против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о камати ревизија не може изјавити. Само ако се ревизијом побија одлука о тужбеном захтјеву, преиспитује се и одлука о камати, као споредном потраживању, јер зависи од одлуке о главној ствари.

Како, у конкретном случају, није могуће преиспитати одлуку о главној ствари, јер није ни побијана ревизијом, нема мјеста њеном преиспитивању ни у дијелу којим је одлучено о затезној камати.

Како из предњих разлога ревизија уопште није дозвољена, то је без утицаја позивање у ревизији на одредбу члана 237. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) уз приједлог да се ревизија дозволи, што може бити од утицаја само у ситуацији када је ревизија недозвољена јер је побијани дио правоснажне пресуде испод имовинског цензуса прописаног одредбом члана 237. став 2. ЗПП.

Због наведеног, изјављена ревизија је одбачена, примјеном одредбе члана 247. став 1. и 2. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић